

Asenteeni, kun rukouilen

“Tulkaa, palvokaamme häntä,
kumartukaamme ja polvistukaamme Herran,
Luojaamme, eteen.”

Ps. 95:6

Kun rakkaus ohjaa meitä

Rakkaus herättää rakkauden. Palvomme Jumalaa sen vuoksi, kuka Hän on. Jumala on rakkaus. Se saa meidät etsimään häntä ja siksi kaipaamme olla Hänen kaltaisiaan. Tämän periaatteen mukaan elää ainakin pikku poika Murtaza Ahmadi. Vuonna 2016 hänen ollessaan 5-vuotias, Murtaza nousi kuuluisuuteen yhden valokuvan ansiosta. Valokuvassa säteilee pikkupoika, jolla on yllään esikuvansa Lionel Messin T-paita. Tosin T-paita on tehty muovista. Hänen perheensä on niin köyhä, ettei heillä ole varaa jalkapallopaitaan. Hänen isoveljensä tietää kuitenkin tarkalleen, miten auttaa pikkoveljeään. Hän ottaa muovipussin, jossa on vaaleansinisiä ja valkoisia raitoja, leikkaa siihen reiät käsivarsia ja päätä varten ja kirjoittaa siihen "Messi 10". Ja jopas, hänen veljensä on todella onnellinen!

Vielä suurempaa iloa Murtaza kokee pian, kun Messi, Argentiinan maailmankuulu jalkapalloilija, saa tietää, että hänellä on nuori fani Afganistanissa. Niinpä Messi lähettää Murtazalle signeeratun T-paidan ja jalkapallon. Noin vuotta myöhemmin, kun FC Barcelona pelaa Dohassa, Murtaza tapaa esikuvansa henkilökohtaisesti. Murtaza pääsee hetkeksi Messin seuraksi kentälle. Koska hän ei halua unelmansa loppuvan, hän ei halua lähteä Messin rinalta. Hän ei poistu kentältä edes ottelupallon asettamisen jälkeen, vaan juoksee suoraan takaisin Messin luo.

Pikku Murtaza on meille suuri inspiraation lähde. Hän pyrkii olemaan sankarinsa Messin lähellä, koska hän pitää hänestä ja haluaa olla hänen kaltaisensa. Sama pätee myös suhteeseemme Jumalaan. Pyrimme kohtaamaan Jumalan - rukouksessa - koska pidämme hänestä ja haluamme olla lähellä häntä.

Anna Jumalan taistella

Vaikeina aikoina rukous on yleensä etusijalla mielessämme. Kun olemme hädässä käännyimme rukouksessa Jumalan puoleen. Tilanteen pitkittyessä, viemme rukouksemme Jumalalle jopa kuukausien ajan. "Ota pois", "pelasta", "vapauta", "paranna" ja "puutu asiaan" ovat usein anomuksiemme sisältö, kun olemme ahdingossa. Olemme itseasiassa hyvässä raamatullisessa seurassa, kun huudamme apua ja pyydämme Jumalaa puuttumaan asioihin.

Joosafat oli Juudan kuningas, kun valtakunta jaettiin. Eräänä päivänä eräät miehet kertoivat hänelle, että mooabilaiset ja ammonilaiset vihamieliset sotajoukot olivat lähestymässä (ks. 2. Aikakirja 20). Miten kuningas vastaisi? Jotkut raamatulliset kuninkaat lähettäisivät viestinviejiä profeetalle, toiset ottaisivat yhteyttä liittolaisiinsa, ja monet kääntyisivät Jumalan puoleen, kuten myös Joosafat teki.

"Joosafat pelästyi ja kääntyi etsimään neuvoa Herralta, ja hän kuulutti paaston koko Juudaan." 2. Aikakirja 20:3. (RK)

Joosafat ymmärtää tilanteen vakavuuden, hän pelkää ja etsii Jumalaa. Vaikka elän eri ajassa ja vaikka kohtaan erilaisia uhkia, voin oppia tästä lyhyestä jakeesta paljon rukoilevan ihmisen asenteesta: minun pitäisi lähestyä asiaa niin, että etsin Jumalaa. Painopiste ei ole ongelmassa, vaan Jumalan etsimisessä. Kuningas jatkaa ja sanoo nämä sanat:

"Herra, meidän isiemme Jumala! Etkö juuri sinä ole Jumala taivaassa? Sinä hallitset kaikkia kansoja ja valtakuntia, sinun kädessäsi on voima ja väkevyys, eikä kukaan kestä sinun edessäsi." 2. Aikakirja 20:6 (RK).

Joosafat muistaa, kuka Jumala on; hän pohtii Jumalan suuruutta. Edessäni oleva ongelma ei ole koskaan suurempi kuin Jumala, joka pitää selustani, ja tämän ymmärtäminen tuo rauhaa. Tiedän, että riippumatta siitä, mitä kohtaan elämässä, Jumalaa tilanne ei koskaan yllätä. Jumalalla on aina hyvä suunnitelma, jota mikään eikä kukaan voi häiritä. Ja Jumala on Jumala, joka tekee ihmeitä rikkinäisistä palasista ja haavoista. Kun katson haasteitani tästä näkökulmasta, ja vaikka olosuhteeni pysyvät täysin samoina, niin silti kaikki on toisin, koska minulla on usko, joka perustuu kallioon. Jos haluat tietää, miten tarina päättyy, lue 2. Aikakirja luku 20.

Vaikka et olisikaan lukenut Joosafatin tarinaa, sinulla on luultavasti käsitys siitä, miten se päättyy. Jumala kertoo kansalleen, että heidän ei tarvitse taistella, vaan hän taistelee heidän puolestaan. Vielä tänäänkin Jumala taistelee puolestani koulussa tai yliopistossa, työssä ja omassa perheessäni. Kun elämä sattuu, kun häpeän omaa käyttäytymistäni, Jumala haluaa taistella puolestani.

Rukoile ja vartioi

Martin Luther King sanoi: "Älä koskaan tee rukouksesta työn ja älykkyyden korviketta". Tämä tarkoittaa, että ne jotka rukoilevat ovat proaktiivisia, koska rukous vaikuttaa sekä ajatteluun että toimintaan. Se tarkoittaa, että meillä on vastuu olla Jumalan kätet tässä maailmassa; usein Jumala rakastaa ja vaikuttaa ihmisiin juuri meidän kauttamme.

Nehemia oli Persian hovin korkea virkamies. Hän oli myös juutalainen, ja hänen sydämensä oli Jerusalemissa. Kaupunki oli ollut surkeassa tilassa - täysin puolustuskyvytön - Babylonian maanpakolaisuuden jälkeen, ja tämä vaivasi Nehemiaa syvästi. Jopa kuningas oli huomannut, että Nehemiassa oli jotain vialla: »Miksi näytät noin surulliselta? Et kai sinä ole sairas? Varmaan jokin huoli painaa mieltäsi.» (Nehemia 2:2). Tämän jälkeen Nehemia vuodattaa sydämensä kuninkaalle, joka antaa hänelle luvan lähteä Jerusalemiin auttamaan kaupungin jälleenrakentamisessa - minkä hän myös tekee, vaikka viholliset asettavat monia esteitä hänen tielleen.

Löydämme seuraavan jakeen keskeltä kertomusta kaupungin muurin uudelleen rakentamisesta: "Me rukoilimme Jumalaa ja asetimme vartijoita, jotka yötä päivää vartioivat kaupunkia, ettei vihollinen pääsisi yllättämään." (Nehemia 4:3). He rakensivat muurin, he rukoilivat ja samalla he lähettivät sotilaita vartioimaan sitä vihollisilta. Jotkut sanoisivat, että vartijoiden lähettäminen rukoilemisen jälkeen osoittaa uskon puutetta, mutta tekstistä ei löydy sanaa, joka tuomitsisi Nehemian tästä käytännöstä. On tilanteita, joissa on oikein päästää ohjakset kokonaan irti, kuten Joosafat teki, mutta on myös tilanteita, joissa on täysin perusteltua rukoilla ja toimia.

Rukouksen osa-alueet

"Tulkaa, kumartukaa maahan, polvistukaamme Herran, Luojamme, eteen., Hän on meidän Jumalamme ja me hänen laitumensa lampaat, joita hänen kätensä kaitsee." Psalmi 95:6, 7.

"Tulkaa, kumartukaa ja polvistukaa Herran, Luojanne, eteen." Kutsu palvomaan. Ajattele pientä Murtazaa ja sitä, kuinka hän haluaisi olla Messin lähellä.

Rukoileminen on avautumista Jumalalle, sitoutumista Häneen, Hänen palvomistaan, Hänen ylistämistään, Hänen kiittämistään, syntieni tunnustamista ja anteeksiantamuksen pyytämistä, Hänen pyytämistään muuttamaan minua, Hänen kutsumistaan järjestämään prioriteettini uudelleen, tilan antamista elämässäni Hänelle. Se on sydämeni vuodattamista Hänelle kertoakseni, mitä haluan ja mitä tarvitsen

Tunnetko rukouskäden? Rukouskäsi auttaa pitämään mielessä rukouksen eri elementit rukoillessamme.

Ylistys ja palvonta (peukalo)

"Minä tahdon aina ylistää Herraa, lakkaamatta laulaa hänelle kiitosta!" (Ps.34:2).

"Siksi kiitän sinua, Herra, kansojen keskellä, laulan kiitosta sinun nimellesi." (2. Sam. 22:50).

Kiitos (etusormi)

"Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" (1. Kor. 15:57).

"Tulkaa hänen kasvojensa eteen ja kiittäkää, virittäkää hänelle riemuvirsi!" (Ps. 95:2).

Synnin tunnustaminen ja katumus (keskisormi)

"– ja jos silloin kansani, jonka olen ottanut omakseni, nöyrytyy ja rukoilee, kääntyy minun puoleeni ja hylkää pahat tiensä, niin minä kuulen sitä taivaaseen, annan sen synnit anteeksi ja teen sen maan jälleen terveeksi." (2. Aik. 7:14).

"Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, joka ne tunnustaa ja hylkää, saa armon." (Sananl. 28:13).

Esirukous (nimetön)

"Kehotan ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta," (1. Tim. 2:1).

"Me kiitämme aina Jumalaa teistä kaikista, kun muistamme teitä rukouksissamme." (1. Tess. 1:2).

Henkilökohtaiset pyynnöt (pikkusormi)

"Mitä tahansa te uskoissa rukoillen pyydätte, sen te saatte." (Matt. 21:22).

"Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Jumalan tietoon.." (Fil. 4:6.)

Vaikka asenteesi rukoillessasi on aina avainasemassa, tämä rukouskäsi voi olla avuksi, kun vietät laatu-aikaa Jumalan kanssa; se ohjaa sinua rukouksessa ja auttaa sinua keskittymään.

Rakas isä,

Palvon Sinua, koska...

En ole koskaan **kiittänyt** Sinua seuraavista asioista, ja haluaisin nyt tehdä sen:

Herra, Sinä tiedät ne hetket elämässäni, joita häpeän:

Tiedät jokaisen epäonnistumisen hetken:

Ja kaikki nämä tuskalliset kokemukset tuon nyt Sinun luoksesi ristin juurelle ja **pyydän anteeksiantoa**.

Kiitos rakastavasta anteeksiantamuksestasi! Kiitos, että olen lapsesi, vaikka en suoriutuisi loistavasti.

En halua kysyä vain itselleni ja tuonkin eteesi seuraavat henkilöt **esirukouksessa**:

Henkilökohtaisessa elämässäni tämä on tällä hetkellä suurin huolenaiheeni:

Sinä tiedät sen jo, ja kiitän Sinua siitä. Kiitos että voin esittää pyyntöni Sinulle jälleen kerran rukouksessa ja luottaa sinuun. Pyydän, että voit antaa suhteeni sinuun syventyä. Haluan olla lähellä sinua.

Jatketaan keskustelua, vaikka sanonkin aamen. Uskon sydämeni Sinulle.

AMEN

Pohdittavaksi:

1. Onko rukouksessa henkilön asenne tärkeämpi kuin hänen käyttämänsä sanat? Perustele vastauksesi.
2. Mistä minä pidän Jumalassa? Miten tämä vaikuttaa asenteeseeni rukoillessani?
3. Mistä tiedän, pitäisikö minun antaa Jumalan taistella puolestani vai onko aika rukoilla ja valvoa?
4. Mitä se merkitsee minulle, että Jumala taistelee puolestani? (Katso esimerkiksi Sakarja 4:6 ja Jesaja 30:15.)
Mitä muita tekstejä tulee mieleesi?
5. Mitä inspiroivia lainauksia tiedät rukouksesta? Tässä on yksi suosikeistamme:
"Kun elämä antaa sinulle enemmän kuin kestät... Polvistu." -kirjoittaja tuntematon